

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3551/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.430/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője [Makláró Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Makláró Zoltán) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kfv.VI.37.430/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az alapügy felperese) a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtó.
- [4] A Budapest Környéki Törvényszék mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság fegyelmi tanácsa 2013. május 31-én kelt, Fgy.vh.14/2012/38. számú határozatával az indítványozót fegyelmi vétség miatt hivatalvesztéssel sújtotta. A Kúria mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság fegyelmi tanácsa 2016. február 24-én jogerős Vh.fgyf.1/2016/8. számú határozatával az elsőfokú döntést megváltoztatva az indítványozót pénzbírság megfizetésére kötelezte. Az indítványozó a pénzbírságot 2016. május 11-én kifizette.
- [5] Az indítványozó 2022. december 8-án végrehajtói szolgálata folyamatosságának megállapítása iránti kérelmet terjesztett elő a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságához (a továbbiakban: alperes). Az alperes az indítványozó kérelmét a 2023. január 13-án kelt, SZTFH/519-1/2023. számú határozatával a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 234/A. §-ában és a 306/I. §-ában foglaltak alapján elutasította. Az alperes a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar (a

továbbiakban: kar) hivatali szerve által adott tájékoztatásban foglaltak alapján megállapította, hogy az indítványozót 2015. szeptember 1-jét követően egy alkalommal a figyelmeztetésnél, illetve az írásbeli megrovásnál súlyosabb fegyelmi büntetéssel sújtották, ezért a folyamatosság megállapíthatóságának feltétele nem áll fenn.

- [6] Az indítványozó az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított. Keresetében a határozat hatályon kívül helyezését (megsemmisítését) és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte, valamint indítványozta, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását a Vht. 297. § (1) bekezdés első mondatának „– a 234/A. §-ban foglalt kivétellel –” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése, valamint a konkrét ügyben történő alkalmazhatóságának kizárása iránt, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és a XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt. Keresetében kifogásolta, hogy az alperes nem vette figyelembe a vele szemben alkalmazott fegyelmi büntetés jogkövetkezményének a törvény erejénél fogva történő megszűnését is.
- [7] A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 17-én kelt, 103.K.700.565/2023/30. számú ítéletével a keresetet elutasította.
- [8] A bíróság az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére vonatkozó indítvány teljesítését mellőzte, tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 105.K. tanácsa a jelen üggyel azonos tényállású ügyben előterjesztett kezdeményezése folytán az Alkotmánybíróság a 3519/2023. (XII. 14.) AB határozatával (a továbbiakban: Abh.) döntést hozott, így az előterjesztett kérelem szükségtelenné vált. Az Alkotmánybíróság az Abh.-val a bírói kezdeményezést elutasította. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a vizsgált jogszabályi rendelkezés a végrehajtói szolgálati jogviszony egy későbbi időpontban esedékessé váló megújítására vonatkozó kedvezményes lehetőséget érintő kizáró feltételt tartalmaz, tehát nem a kihirdetését megelőző időre nézve állapít meg kötelezettséget, és nem a végrehajtók korábbi jogállását, vagy a már teljesedésbe ment végrehajtói jogviszonyt változtatott meg. A támadott rendelkezés ekként nem ütközik a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába.
- [9] A bíróság hangsúlyozta: az alperesnek hatásköre volt a kérelemről dönten, és ehhez a kar hivatali szervétől a szükséges adatokat beszerezni, amelyeket eljárásában jogszerűen használt fel. Rámutatott a bíróság, hogy az adat törlésére vonatkozó kötelezettség nem azonos a megsemmisítéssel, a kar a Vht. 250/A. § (7) bekezdése alapján a fegyelmi büntetések adatait [Vht. 250/A. § (2) bekezdés 18. pont] a végrehajtók névjegyzékéből való törlést követően is köteles 50 évig megőrizni.
- [10] A bíróság rögzítette továbbá: a kar indítványozó által kifogásolt adatkezelése jogszerűségének, illetve adatvédelmi incidens bekövetkezésének vizsgálatára a perben nincs lehetőség.

- [11] A bíróság idézte az Abh. indokolásának [36] és [37] bekezdését, amely szerint a kifogásolt jogszabályi rendelkezés a végrehajtói szolgálati jogviszony folyamatossága megállapításának akadályát – a végrehajtói állást betöltő személyre nézve – ugyan hátrányként, de nem szankcionáló jellegűként határozta meg. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a privilegizált körből való kiesés (azaz a szolgálat pályázat nélküli meghosszabbításának lehetőségétől való elesés) valójában egy kedvezmény elvesztését jelenti, a kifogásolt jogszabályi rendelkezés a szolgálati jogviszonynak egy későbbi időpontban esedékessé váló megújítására vonatkozó kedvezményes lehetőséget érintő kizáró feltételt határoz meg, amely a hátrányos jogkövetkezmény körébe nem sorolható.
- [12] A fentiekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az indítványozó nem tudott olyan jogsértést feltárni, ami az alperesi határozat jogszerű voltának alátámasztottságát megkérdőjelezhette volna, ezért a keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés c) pontja alapján elutasította.
- [13] Az indítványozó a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontjára alapítottnan, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és új eljárás lefolytatására kötelezését; másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [14] A Kúria a 2024. július 4-én kelt, Kfv.VI.37.430/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A Kúria döntése indokolásában mindenekelőtt hangsúlyozta: a befogadásról szóló döntés meghozatala során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia, önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás a befogadást nem alapozza meg.
- [15] Kiemelte, hogy a befogadási kérelemben felvetett alapjogi relevanciájú kérdésekben (így a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma kapcsán is) az Alkotmánybíróság az Abh. indokolásának [34]–[37] bekezdéseiben már állást foglalt, és az elsőfokú bíróság ezen jogértelmezéssel összhangban hozta meg ítéletét, amelynek ellenkezőjét az indítványozó sem állította. Az Alkotmánybíróság döntése mindenkire kötelező [Abtv. 39. § (1) bekezdés], ezért az abban foglaltaktól való eltérésre a Kúriának sincs lehetősége.
- [16] A Kúria az indítványozó érveit sorra véve megállapította: az alperes adatkezelési gyakorlatát kifogásoló érvei kapcsán elvi jelentőségű jogkérdést, illetve az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az indítványozó nem tárt fel, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja vonatkozásában pedig a felülvizsgálati kérelem indokolást nem tartalmazott. A fentiekre tekintettel a törvényi feltételek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta.

- [17] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította.
- [18] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét arra vezeti vissza, hogy a Kúria nem adott érdemben számot a befogadás megtagadásának indokairól, sem a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával, sem a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségét illetően nem fejtett ki érdemi indokolást. Az Abh.-ban foglaltakra hivatkozással mellőzte a befogadási kérelemben foglaltak vizsgálatát.
- [19] Érvelését az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán kialakított gyakorlatával alátámasztva állította, hogy a Kúria az alapjogi relevanciájú kérdéseket megválaszolatlanul hagyta, az Abh.-ra hivatkozással azokhoz további indokolást nem fűzött. Ekként indokolása formálissá vált, érdemi választ nem adott az ügy szempontjából jelentős kérdésekre (a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma és a jogkérdés társadalmi jelentősége), kiüresítette az indokolási kötelezettség tartalmát, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, és az annak részét képező indokolt bírói döntéshez való jogot.
- [20] Hangsúlyozta: mivel a Kp. kizárólag a Kúria mérlegelési jogkörébe utalja, hogy mely eljárási szabályok megsértése alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát, kiemelt jelentősége van megtagadó határozat esetén a döntés indokainak pontos, az ügyre tekintettel elvárható körű és mértékű megismerésének.
- [21] Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés álláspontja szerint, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésében nevesített, kizárólag mérlegelési jogkörben megítélhető befogadhatósági feltételek kapcsán milyen mélységű indokolás felel meg az indokolt bírói döntéshez való jog követelményének.
- [22] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [23] 3.1. Az indítványozó panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben terjesztette elő.
- [24] Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője útján terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt, amelynek benyújtására jogosult, mivel az alapügyben felperes volt, ami érintettségét megalapozza.
- [25] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdésének első mondata alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható.
- [26] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1)

bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).

- [27] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [28] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [30] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek is megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését, a sérelmezett bírói döntést, és kifejezetten kéri a megsemmisítését. Az indítvány elégséges indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezésével.
- [32] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]). A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [33] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d*) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvényvel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. (lásd hasonlóan: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]).

- [34] 4.1. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárással kapcsolatos korábbi döntéseiben már megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {lásd például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]; 3430/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [35] Jelen ügyben megállapítható, hogy a Kúria megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjában írt befogadási feltételek teljesülését, valamint az indítványozó érveit, döntésének indokairól számot adott (Kúria végzése, Indokolás [20]–[24]), határozatát az Abh.-ban foglaltakkal összhangban hozta meg.
- [36] Az Alkotmánybíróság emlékeztet a felülvizsgálati kérelem befogadásával kapcsolatos gyakorlatára is, amely szerint: „Annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; utóbb megerősítette: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [54]}.
- [37] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2025. március 11.

Dr. Varga Réka s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró